

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **K.N.**,
skazanego z art. 278 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 października 2023 r.,
zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego IX Wydziału
Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 5 lipca 2023 r., sygn. akt IX Ka 1298/22 – WKK 30/23,
o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 30 marca 2023 r., sygn. akt IX Ka 1298/22,

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi
Okręgowemu w Warszawie do postępowania okołokasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 czerwca 2022 r., sygn. akt V K 1270/20, K.N. został uznany za winnego następujących przestępstw:

- z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za które wymierzono mu karę 400 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;

- z art. 278 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności; ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego obowiązki naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K.K. kwoty 48840 złotych, a na rzecz pokrzywdzonego C sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 10000 złotych.;

- z art. 278 § 1 k.k., za które wymierzono oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a ponadto – na podstawie art. 46 § 1 k.k. – obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M.K. kwoty 8500 złotych

Sąd pierwszej instancji, na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k., połączył orzeczone wobec tego oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzekł w ich miejsce karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Warszawie, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, wyrokiem z dnia 30 marca 2023 r., sygn. akt IX Ka 1298/22, uchylił w części wyrok Sądu pierwszej instancji w zakresie orzeczenia o karze łącznej i zaliczenia na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie utrzymał wyrok Sądu Rejonowego w mocy. Początkowo obrońca skazanego otrzymał uzasadnienie wyroku Sądu *ad quem* jedynie w zakresie rozstrzygnięcia kasatoryjnego, a dopiero w późniejszym czasie doręczono mu uzasadnienia dotyczące utrzymania w mocy wyroku Sądu pierwszej instancji.

Obrońca skazanego pismem z dnia 15 maja 2023 r. wniósł kasację od wyroku Sądu drugiej instancji, podnosząc zarzut obrazy art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., polegającej na pominięciu w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia argumentacji co do części zarzutów wskazanych w apelacji. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Zarządzeniem, z dnia 5 lipca 2023 r., sygn. akt IX Ka 1298/22 – IX WKK 30/23, Przewodniczący IX Wydziału Karno-Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie odmówił przyjęcia kasacji, stwierdzając, że wykracza ona poza możliwe podstawy do jej wniesienia unormowane w art. 523 § 1 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego, podnosząc zarzut błędu, który mógł mieć wpływ na treść zaskarżonej decyzji procesowej, polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż kasacja nie odpowiada warunkom formalnym z uwagi na to, że nie zawiera zarzutu rażącego naruszenia prawa w sytuacji, gdy postawiony zarzut dotyczący braku uzasadnienia Sądu odwoławczego zgodnie z orzecznictwem sądowym jest zarzutem dopuszczalnym w takiej sytuacji, zaś czynności podejmowane przez Sąd Okręgowy po złożeniu przez obrońcę w terminie kasacji polegające na uzupełnieniu uzasadnienia o brakujące elementy i wezwaniu go do cofnięcia dotychczasowej kasacji, a następnie jej uzupełnienie są czynnościami prawnie bezskutecznymi.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy prezesowi Sądu Okręgowego w Warszawie celem nadania biegu złożonej w terminie kasacji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 lub w art. 429 § 1, albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k. W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym „prezes sądu, do którego należy wydanie zarządzenia w przedmiocie przyjęcia wniesionej kasacji, nie może oceniać zasadności żadnego zarzutu kasacyjnego, a jego uprawnienia ograniczają się do zbadania wymogów formalnych tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Ocena zasadności zarzutów postawionych w kasacji obrońcy skazanego nie może być dokonywana na etapie badania kwestii dopuszczalności kasacji, gdyż może jej dokonać jedynie Sąd Najwyższy” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2021 r., IV KZ 18/21, LEX nr*

3177892; zob. też: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 września 2003 r., III KZ 39/03, OSNwSK 2003/1/2049, LEX nr 185153; z dnia 24 września 2021 r., V KZ 42/21, LEX nr 3515112; z dnia 5 czerwca 1997 r., II KZ 38/97, OSNKW 1997/9-10/84, LEX nr 29965).

Przechodząc na grunt realiów faktycznych sprawy należy zaznaczyć, że wprowadzie kwestia błędów na etapie sporządzania i doręczania uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego ma charakter formalny, niemniej sam zarzut dotyczy warstwy merytorycznej – jakości kontroli instancyjnej. We wniesionej kasacji obrońca skazanego podniósł bowiem zarzut obrazy art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., który – biorąc pod uwagę fakt wymierzenia skazanemu kar jednostkowych bezwzględnego pozbawienia wolności (art. 523 § 2 k.p.k.) – mieści się w katalogu podstaw kasacyjnych, określonych w art. 523 § 1 k.p.k. Natomiast merytoryczna ocena tego zarzutu nie leży w kompetencji prezesa sądu odwoławczego, albowiem wykracza poza granice formalnej kontroli dopuszczalności kasacji. O tym, czy podniesiony zarzut jest zasadny władny jest orzec jedynie sąd kasacyjny.

Konieczne stało się zatem uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Warszawie do postępowania okołokasacyjnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[SzK]

[ał]